

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia LXVIII. An detur actus humanus indifferens in individuo ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

CONFERENCE LXVIII.

An detur actus humanus indifferens in individuo?

112. **I**N specie dari tales actus humanos indifferentes, qui scilicet ex objecto nec boni, nec mali sunt, conveniunt *D. Thom. 1. 2. q. 18. a. 8. & Scot. in 2. d. 41. q. un.* adeoque est certum apud omnes. Et ratio est manifesta: quia deliberate loqui, ambulare, comedere, bibere, &c. sunt verus actus humani; & tamen ex specie seu objecto (secluso omni fine, aliisque circumstantiis) nec precepti, nec prohibiti; adeoque nec boni nec mali moraliter, cum nullam dicant specialem conformitatem aut difformitatem ad rectam rationem vel legem, & possunt fieri boni ac mali: ergo sunt actus humani indifferentes in specie & ex objecto. Ceterum an possint etiam esse indifferentes in individuo, seu hic & nunc exerciti, ita, ut ex natura sua non exigant aliquam peculiarem honestatem, vel conformitatem ad rectam rationem, qua fiant moraliter boni: de his sit.

RESOLUTIO: admittendus est actus indifferens etiam in individuo. Ita probabilius docent. *D. Bonav. in 2. d. 41. a. 1. q. 3. Scot. ibid. & quodlib. 18. a. 1. cum suis omnibus, & aliis quam plurimis.*

Probatur I. auct. *D. Hieron. Epist. 2. ad Augustin.* his verbis: *sunt namque indifferentia inter bonum & malum, sicut Philosophi disputant. Est enim bonum continentia; malum luxuria: & inter utrumque indifferens ambulare, digerere alvi stercora, capitis purgamenta*

gamenta manibus projicere hoc neque bonum, neque malum est. Sive enim feceris, sive non feceris, neque justitiam habebis, neque injustitiam.

Dices fortè sanctum loqui de indifferentia actus quoad speciem. Sed econtra est.; quia expresse addit, *sive feceris, sive non feceris, &c.* ergò loquitur de actu in individuo.

Probatur II. Ratione: Quia hic & nunc deliberate fricare barbam præcisè ad sedandum pruritum, est actus humanus in individuo: sed non est bonus moraliter; quia nullam dicit peculiarem conformitatem ad rectam rationem neque ex objecto, neque ex fine, aut alia circumstantia: alioquin in homine existente in gratia posset esse meritorius vitæ æternæ: imò etiam materia voti; quia esset melius fricare, quàm non fricare, quæ inconvenientia sunt. Neque est malus moraliter, cum nullam habeat peculiarem difformitatem ad rectam rationem vel legem: ergò est actus indifferentis in individuo.

Respondent tenentes contrariam sententiam I. talem actum esse otiosum, pro quo debet in judicio reddi ratio: sed contra est, quia habet congruum finem, etsi indifferentem, nimirum sedandi pruritum. Alioquin certè posset esse sufficiens materia absolutionis sacramentalis: quis autem unquam, quantumvis delicatissimæ conscientie, confitetur se fricasse barbam ad sedandum pruritum? aut quis confessarius sanæ mentis hujusmodi confitentem absolveret?

Respondent II. Tenemur omnes actus nostros

ex objecto non malos referre ad finem bonum ac honestum. *Contrà*: ubi est tale præceptum?

Respondent III. 1. Cor. 10. *sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.* Sed iterum *contrà*: Quia Patres & interpretes hic non agnoscunt præceptum, consilium tantum: itaque manet adhuc probatum, dari actum humanum indifferentem in individuo.

CONFERENTIA LXIX.

Quomodo se habeat actus humanus exter-
nus ad internum, quoad bonitatem & mali-
tiam moralem?

113. **S**ensus quæstionis est, an actus externus, v. g. fornicationis, adulterii, vel occisionis, superaddat actui interno seu intentioni efficaci fornicandi, adulterandi, occidendi, distinctam malitiam in ordine ad pœnam: idem est de actu bono externo superaddito actui bono efficaci interno, in ordine ad novam bonitatem, & præmi-um essentiale? pro quo sunt duæ sententiæ oppo-
sitæ: una negativa D. Thomæ cum suis, & recen-
tioribus communiter. Probatur auct. SS. PP. Aug.
l. 1. de lib. arb. c. 3. *si quis habet voluntatem concu-
bandi cum uxore aliena, & non datur facultas, coram
Deo tam reus est, atque si opere complisset.* Chrysost.
hom. 2. 6. in Matth. *sola voluntas remuneratur pro
bono.* Bernard. Epist. 77. ad Hugon. *Vict. voluntas pro
facto reputatur, ubi factum excludit necessitas.* Fun-
damentum sat solidum est: quia sicut tota libertas
ac moralitas, ita sanè tota bonitas & malitia mo-
ralis actui externo præcisè communicatur ab actu